

Sygn. akt III Kow.1101/15el

POSTANOWIENIE

Dnia 27.08.2015r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w Słupsku Jan Filipczyk

Protokolant sekretarz sądowy Izabela Tates

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku - Dariusza Iwanowicza oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. - P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego D. R. s. B.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.3 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić s. R.s. B. i M., ur. dnia (...) w B., nr PESEL (...) zezwolenia na odbycie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w B.z dnia 22.02.2011r., sygn. akt IIK 7/11 za czyn z art.278§1kk;

UZASADNIENIE

D. R. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego wskazując, na możliwość podjęcia pracy i chęć pomocy dziadkom.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić skazanemu, wobec którego orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk i jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 6.07.2015r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary był karany dyscyplinarnie, nie korzystał także z nagrody regulaminowej. Karę odbywa w systemie zwykłym, co oznacza że nie włączył się aktywnie w proces resocjalizacji. Nie ulega wątpliwości, że skazany jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że dalsza resocjalizacja może być prowadzona w warunkach wolnościowych. Ponadto, w dniu 11 sierpnia 2015r. w związku z nagannym zachowaniem skazanego, Komisja Penitencjarna zmieniła mu warunki odbywania kary i skierowała go do zakładu karnego typu zamkniętego, kwalifikując do podgrupy P-1/p. Zatem, w ocenie Sądu, niczym szczególnym niewyróżniające się, a w ostatnim czasie wręcz negatywne zachowanie skazanego w czasie pobytu w warunkach izolacji, daje podstawę do przyjęcia, iż proces jego resocjalizacji nie przebiega właściwie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w B.z dnia 22 lutego 2011r. w sprawie IIK 7/11 D. R. został skazany, za czyn z art.278§1kk, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat. Z uwagi na niesprawdzenie się w warunkach wolnościowych, postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2014r. Sąd zarządził wobec skazanego wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności.

Jak wynika z informacji Krajowego Rejestru Karnego z dnia 7.07.2015r. skazany w przeszłości był karany sędownie za przestępstwa podobne, z art.278§1kk w sprawie VIK 372/07 SR B.oraz dwukrotnie przez sąd niemiecki za przestępstwa kradzieży. Skazany jest zatem sprawcą niepoprawnym, w sposób lekceważący odnoszący się do obowiązującego porządku prawnego i popełniającym liczne przestępstwa przeciwko mieniu.

Zdaniem Sądu, taka postawa skazanego nie daje gwarancji poprawnego funkcjonowania na wolności, a także przestrzegania przez niego obowiązków nałożonych przez Sąd związanych z wykonywaniem kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego.

W ocenie Sądu, nieskuteczność orzeczonej wobec skazanego kary wolnościowej, brak aktywności w procesie resocjalizacji oraz naganne w ostatnim czasie zachowanie w izolacji więziennej pozwalają stwierdzić, że odbywanie przez skazanego kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego nie byłoby wystarczające do osiągnięcia celów kary. Względy bezpieczeństwa oraz stopień demoralizacji skazanego nie przemawiają za celowością odbywania przez niego kary w systemie dozoru elektronicznego.

Uznając wniosek skazanego o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego za niezasadny, postanowiono jak wyżej.